

Joey's pappa

'Mam, mag Joey bij ons eten?'

Moeder kijkt Lukas aan. 'Joey? Is dat het nieuwe jongetje van het einde van de straat, die hier verleden week zijn komen wonen?'

'Ja. Omdat hij hier net woont, kent nog bijna niemand in de buurt.'

'Ben je met hem aan het spelen? Waar is hij nu dan?'

'Buiten. Hij wacht of het mag. Mag het, mam?'

Zijn moeder glimlacht. 'Als zijn moeder het goed vindt...'

Lukas kijkt Joey lachend aan. 'Hadden we al gevraagd, mam, en het mocht.'

Snel roept hij zijn nieuwe vriendje binnen. Joey geeft Lukas' moeder netjes een hand. 'Hallo mevrouw, ik ben Joey Peters.'

'Hallo Joey. Welkom in onze straat,' zegt moeder vriendelijk.

'Lukas, help jij even met tafel dekken?'

Terwijl Lukas de borden neerzet, bekijkt Joey het grote aquarium in de kamer. 'Vind je het mooi, Joey?' vraagt Lukas' moeder.

'Ja, vooral die met die gele strepen. Ik heb voor mijn verjaardag aan pappa ook een vissenkomp gevraagd. Dan zet ik die op mijn kamer, dan is het net of pappa toch een beetje bij mij is.'

'Woont jouw pappa niet bij jullie thuis?' vraagt moeder.

Joey schudt zijn hoofd. 'Zijn vader zit in de gevangenis, mam,' zegt Lukas zacht. 'Hij heeft op zijn werk expres allemaal papieren verkeerd ingevuld, zegt Joey's mamma, en toen is de politie erachter gekomen, en toen moest hij naar de gevangenis. En nu heeft hij er vreselijk veel spijt van dat hij dat gedaan heeft. Hij schaamt zich heel erg dat hij verkeerde dingen heeft gedaan.'

'Tjonge, dat is ook wat! Je mist hem zeker heel erg, Joey?'

Joey knikt. 'Maar soms mag ik naar hem toe. Dan is het kindermiddag, en dan doen we leuke spelletjes, of gaan we samen knutselen.'

'Oom Gerrit zegt dat je in de gevangenis beschimmeld brood met spinnenkoppen krijgt,' zegt Lukas.

'Oom Gerrit plaagt graag, Lukas,' zegt moeder. 'Ik denk dat Joey's vader gewoon normaal eten krijgt.'

Joey knikt. 'Ja, het eten is helemaal niet vies. Ik mag ook wel eens mee-eten.'

'Echt?' Lukas kijkt hem met grote ogen aan. 'En... zie je daar dan allemaal echte boeven? Vind je dat niet eng?'

Joey grinnikt. 'Nee joh, het zijn gewone mensen hoor! Ze hebben allemaal hun eigen kleren aan, ze hebben allemaal een eigen kamertje met een bed en een bureautje en een televisie en zo.' Hij is even stil. Dan zegt hij zacht: 'Alleen zit dat kamertje wel op slot, en mag pappa er alleen uit om te werken of een rondje buiten te lopen. En soms is er erge ruzie tussen de gevangenen en dat vindt pappa niet fijn.'

Ze gaan aan tafel. Moeder zegt: 'Laten we bidden voor het eten.' Als ze Joey's verbaasde gezicht ziet, legt ze hem uit dat zij de Heere altijd danken voor het eten en drinken. 'Wij doen dat nooit,' zegt Joey.

'Mam, zullen we ook voor Joey's vader bidden?' zegt Lukas.

Moeder knikt. 'God in de hemel weet alles, Joey. Hij weet ook dat jouw pappa in de gevangenis zit, en dat jij en jouw mamma hem heel erg missen.' Moeder bidt, en vraagt ook aan de Heere of Hij voor Joey en zijn pappa en mamma wil zorgen. Als ze haar ogen weer open doet, ziet ze een traan over Joey's wang glijden. Ze glimlacht, en geeft hem een aai over zijn bol. Dan pakt ze een boterham en legt hem op Joey's bord. 'Zo, en wat zou jij op je boterham lusten, Joey?'